

ACCIO

El nostre poble està en mans del sectarisme, del colonialisme i de la inconsciència.

Setmanari d'Esquerra Republicana.
Redacció i Administració: Francesc Lairer, 21

Portantveu del Centre Republicà Català
Subscripció al mes, 0,75 ptes.

COMENTARIS

Com preveiem en el nostre editorial de la setmana passada, l'article setè de l'Estadut no satisfà pas les aspiracions del poble català. Els esforços de la minoria catalana que han comblat la copa de la transigència fins a no admetre'n una molècula més, no han pogut vencer la incomprensió o els egoïsmes d'aquells que tant ens havien masegat amb afalacs i ofertes generoses i ara han depassat els límits del regateig fins a arribar a negar-nos el cuidado de l'arxiu de la Corona d'Aragó.

A qué vé semblant acfítut davant d'una cosa que de sobres saben que tard o d'hora ens hauràn de restituir? Es que uns quant ssenyors comptant amb la força abusiva del major número s'han volgut donar el gran gust de fer la traveta a les aspiracions d'un poble? Joc perillós aquest; no ho cregueu pas. Es potser, com diuen, que no tenim prou capacitat? Tampoc. Doncs? Es que ens temen. Tinguem en compte que en tota organització administrativa sigui d'una empresa industrial, comercial, financiera o simplement una administració hi intervenen organismes actius (els serveis productors) i passius (els serveis de caixa). Doncs, bé, Catalunya es un valor actiu el floreixement i prosperitat dels quals està en relació amb la major cultura de llurs elements, i així com sovint els valors actius topen amb la passivitat de la caixa, allà ens volen negar l'ensenyança perquè saben que és l'arma més formidable que pot emprar un poble per a el seu engrandiment.

La nova Direcció no ha respost a la confiança que se li havia otorgat: ha decebut.

La lliçó, però, no haurà caigut al buit.

En la sessió municipal d'aquesta setmana s'han produït uns fets molt lamentables qual única virtut ha estat palesar l'esperit colonial d'uns, el sectarisme d'altres i la incapacitat d'uns tercers.

En nom de què els radicals s'oposaren a que el carrer del Temple tingués el nom d'una alta personalitat catalana exemple de sinceritat i sacrifici, model de moralitat i decència polítiques sinó a aquell ambient colonial que respira llur partit?

Ben present en tenim el comportament del cabdill dintre i fora del Parlament i de la resta dels diputats. No vol dir res que els diputats radicals de Catalunya hagin servat en alguns cassos una acfítut oposada a llurs companys de partit, mentre no s'en separin ho considerarem una habilitat. I mentre el partit radical a Catalunya empra el castellà com a única llengua, i tingui regidors com els de Badalona que discuteixen un premi per un concurs de sardanes en dies de Festa Major, veurem en ells sempre l'espectre del colonitzador.

Ja ús heu ficat amb els regidors radicals de Badalona? No és una vergonya que la nostra ciutat estigui en mans dels forasters?

Ens hem apartat del camí. Què direm del regionalistes amb el que afecta a aquell canvi de nom si no ho atribuïm a llur esperit sectari? Mentre arreu de Catalunya s'homenatge al venerable President de la Generalitat, justament en aquests moments que els interessos del poble català reclamen un major enrobustiment d'autoritat, a Badalona se li regateja el nom d'un carrer en tant que està plena de noms que no responen a res i que algun d'ells fins és ridicol mantenir-lo.

En fi, diem però, que la major responsabilitat és dels tercers. Indubtablement sabien per endavant que aquell dictamen no passaria i per tant havian d'haver-se abstingut de portar-lo a la discussió pública.

Es improcedent, per insensat, posar en joc un prestigi sense tenir la plena seguretat de l'èxit, i no s'hi valdrà a dir que és posava en l'evidència l'hostilitat i la catalanitat dels demés sectors. Sols un esperit de banderia podria servir de guiatge a una acfítut tan propia de la insolvència política.

Els Mestres particulars

Hem rebut copia d'un document que «La Asociación del Magisterio Particular de Badalona y su Comarca» dirigí a L'Alcalde d'aquesta ciutat protestant contra el que s'obligui a les Academies i Col·legis de Primera Ensenyança privada durant dos

mesos, sigui, del 17 de Juliol al 15 de Setembre, el que practicamente fan 3 mesos.

Seria per a nosaltres un plaer comptar amb temps i espai per a traduir-lo i publicar-lo, puix que val la pena tenir en compte els justificats raonaments que aporten en fonamentar llur protesta, però la premsa local ja l'ha publicat i creiem serà suficient un breu resum.

La dita Associació demana que almenys aquest any, mentre es cerca una solució favorable als mestres i als alumnes, es permeti que les Escoles i Academies romanquin obertes, puix que cal tenir en compte que són molts els pares — que envien llurs fills a les escoles durant l'estiu perquè no vagin abandonats pel carrer la qual cosa considerem que és raó de pes i per tant mentre no es trobi una solució per a evitar que la quixalla vagi abandonada pels carrers—s'ha de tenir en compte que en la majoria de les cases treballa tota la gent gran—no es deu obligar tancar el col·legi que voluntariament vulguin tenir obert.

ANIS DEL SOT

MARCA REGISTRADA

Antoni Garriga

Snt. Pere, 25 i 27

BADALONA

CINEMA VICTORIA	CINEMA NOU	Teatre 'Guimerà-Picardol' Cinema	CINEMA ZORRILLA
Diumenge 7 d'Agost de 1932. Tarda a les 5 Nit a les 9.30 2-Unicas representacions-2	Dies 6 i 7 d'Agost de 1932.	Dies 6 i 7 d'Agost de 1932.	Dies 6 i 7 d'Agost de 1932.
LOS DOS PILLETES (Les Deus Gouses)	PASA EL CIRCO LOUISE FAZENDA Una Cana al Aire CHARLEY CHASSE L'ESPECHE VERT	DESENGAÑO Paramount QUE SALGA EL TORO Comèdia parlada en espanyol LA PURA VERDAD per M. Russell i E. Serrano Gráficos Paramount	Actualidades Sonoras Gaumont LA CUEVA SANGRIENTA El Sargento Grischa Interpretada per Chester Morris Betty Compson Jean Hersholt Dibujos animados sonoros